

קלפן, קוביוסטוס וקורבן-יצרים

התחלתי להרים ראש, להסתכל על אנשים מגבוה. הרגשתי שכולם חייבים לי.

★ ★ ★

מקום תחת השמש

בגמר לימודי, החליטה המשפחה שעלי לכלול חינוך חקלאי. הם הכניסו אותי לפנימיה של משמר-העמק. חיי בפנימיה הזו היו כישלון אחד גדול.

את הפנימיה עזבתי באמצע שנת-הלימודים. חזרתי הביתה. בבית לא היה לי מה לעשות. היו לי כמה חודשים להרוג, עד לתחילת שנת-הלימודים החדשה, בתיכון הרגיל. ההחלטה הזאת שינתה את כל מהלך חיי. כי את הזמן שלי הרגתי מצויין: נסעתי לתלאביב והתיחלתי לכיף.

הייתי אז בן 14 וחצי. בגיל זה גיליתי את הטיילת של שפת-הים, הטיר שעל עמודי הביטון ואת הביליארד. רציתי להראות לכולם טיפוס קשוח. שאני לא מפחד מכלום. חשבתי שבצורה כזו אכבוש לי מקום תחת השמש.

בביליארד היו אותה שעה רועי-זונות וספסרי-קולנוע. מתתי ללכת ולהיות כמוהם. ללבוש מיכנסי דונגרו אורגינאל, להרכיב משקפי-שמש איטלקיות, וללכת עם נעלי שפיץ. ברור שהפסדתי. עוד ביום הראשון הפסדתי 100 לירות. מה עשיתי? אחרי ההפסד, הזמנתי את כל הג'מעה לארוחה על חשבוני: המחיר: עוד 15 לירות.

רציתי שימישו לראות שיש לי הרבה כסף. לכן התחלתי לגנוב מכל הארנקים של הודות.

וכך גנבתי בשבוע אחד כמה אלפי לירות. את כל הכסף הזה הפסדתי בביליארד, ובהזמנות על חברים. העיקר — לעשות עליהם רושם.

שכן שלנו, ברמת-השרון, יוסקה בן-עמי שמו, חיבב אותי מאוד. הוא ראה איך שאני מבזבז כסף, ושאל אם אני רוצה למכור לו את האקורדיון שהיה אצלו בבית. הוא אמר שהוא רוצה בשבילו רק 120 לירות.

הסכמתי. סיכמנו בינינו שאכנס אליו הביתה, מבלי שאף אחד ידע, אקח את האקורדיון ואמכור אותו.

בלילה, פרצתי את המנעול שבדלת-ביתו. לקחתי את האקורדיון ומכרתי אותו. את הכסף הפסדתי בביליארד. נפתח נגדי תיק פלילי. ופסק-הדין הראשון שלי היה: שנתיים התנגות טובה.

בביליארד ראיתי איך החברה הטובים רוכבים על אופנוי עם מושכרים. היו לכולם טריומף-סייגר.

גם אני רציתי להיות אחד מהם. התחלתי לשכור מהחברה אופנועים לשעות אחדות, כדי שילמדו אותי לרכב.

כשלמדתי סוף-סוף לרכב רציתי להשכיר לי אופנוע ליומיים. כסף לא היה לי באותו יום.

על כן לקחתי את פינקס הציקים של אבא שלי ותלשתי מתוכו ציק. זייפתי את חתימת אבי, וניגשתי לפדות את הכסף בבנק שנוהל על-ידי סבא שלי.

הבנק נתן לי 75 לירות.

באותו יום שכרתי אופנוע ליומיים. כשחזרתי הביתה, ההורים והמשפחה לא דיברו איתי על הוויף. חצי שנה מאוחר יותר נודע לי שהם ידעו על זה — ושתקו.

★ ★ ★

המשוגע של המשפחה

בפוף נימאס לי מהסנוקר ומן ההפסדים. חזרתי לבלות ברמת-השרון ולעבוד על טרקטור בשדות של המשפחה. נכנסתי לתקופה של השתוללות בלתי-פוסקת — במושב. הפכתי להיות הפרחח התורן של רמת-השרון.

כולם היו מקבלים את תעלולי בחיך, ואפילו מעודדים

וידויו של נוכח

מאת עמוס בנימיני - כפי שסופר לכתב העולם הזה

השראה לכל המשפחה. אפשר היה לראות, כבר אז, בעיניהם, את ברק הגאווה בילד הצעיר והחכם.

גלתי באוירה לא בריאה. כולם פינקו אותי. כל מה שרציתי קיבלתי. כסף מעולם לא היה חסר לי.

בבית-הספר, הרבצתי לילדים, הפרעתי למורים בשעורים, משכתי לילדות בצמות. וכולם פחדו להתלונן עלי בפני משפחתי.

כשהגעתי לכתה ח', היתה לי אמביציה להיות הכי-טוב: הייתי צריך להיות התלמיד הכי-טוב, הספורטאי הכי-טוב, השחקן הכי-טוב, עורך העיתון הכיתתי, ראש ההעדות הכיתתיות, המנהיג של התנועה.

מרגע ההצלחה שלי גם התחילו הצרות. כמה שהייתי יותר טוב, הייתי מוכרח להיות יותר רע.

ערב אחד, כשהלכתי לי ברמת-השרון, ראיתי מיקשה קטנה של אבטיחים והתחשק לי לאכול אחד מהם. ניכנסתי למיקשה, הוצאתי את האולר מן הכיס, והתחלתי לחתוך לי משולשים על כל אבטיח, כדי לבדוק אם הוא אדום ומתוק.

הבעל של המיקשה היה גורא חכם. הוא הסתכל וראה איך אני משמיד לו את הכל, בחיפוש אחר אבטיח מתוק. אבל הוא בכלל לא הפריע לי: רק אחרי שסוף-סוף הצלחתי למצוא לי אבטיח טוב, הלך לאבי ודרש ממנו כסף עבור כל המיקשה.

אבי שילם את כל מה שהוא דרש. רק שהעניין יושתק. כשבאתי הביתה, אבי לא פנה אלי ולא אמר לי כלום.

רק יותר מאוחר שמעתי מאחורי הדלת איך מדברים במשפחה על עניין המיקשה והחבלה.

וכך, משום שאבי שילם ולא העניש אותי, התחילו הצרות האמיתיות. הרגשתי שמה שלא יהיה, המשפחה תדאג לי ותעשה הכל כדי שלא יקרה לי דבר רע.

זכו מיסמך חברתי מוזעזע — ויחיד במינו: סיפורו האישי של עמוס בנימיני (33), בן טובים מרמת-השרון, קוביוסטוס, מופרע —

קורבן היצרים שלו, כפי שהוכתב לכתב „העולם הזה“, שמואל שקד. בנימיני, שביצע

במשך הקאריירה הרבגונית שלו עשרות עברי

רות ופשעים, עומד שוב על סף הכלא. הוא משלה עצמו שיוכל להימלט אל תוך מוסד

פסיכיאטרי. ואכן, בחברה מתוקנת היו מאשי

פזים אותו. אבל החוק עשוי, כפי הנראה, להתי

זירו למעגל-הקסמים של בלא-עטירות-בלא.

נכתי, פרצתי, זייפתי צ'קים, הוצאתי מבני-אדם מאות אלפי לירות במעשי-מימיה. הרשיתי לעצמי הכל. ידעתי שבנימיני ישלם.

להיות ממשפחת בנימיני מרמת-השרון — זה להיות פירמה. המשפחה שלי, הסבא, האבא, הודים והודות — הם מבוגרי-הארץ. משפחת חקלאים מבוססת ומושרשת. יש להם עסקים גדולים ורבים בכל רחבי הארץ.

המשפחה שלי היא משפחה מאוד אמידה. עובדה: הם שילמו בגלל מעשי, מיליון רבע לירות במזומן למאות אנשים שבאו בתביעות. כמוכן שהם שילמו רק לאלו שהתביעות שלהם, כלפי היו צווקות.

★ ★ ★

משוגע בכל אבטיח

כבר לזמן הרגע הראשון שגולתי ידעו כולם, למש פחה נולד גאון חדש. כל חכמה שהוצאתי מפי נתנה

אוניברסיטת ערב אקסטרניית

מקולטה לאנגלית

מקולטה למתמטיקה

מכללת תל-אביב להכשרת מהנדסים

לקראת מבחנים של
Certificate of Proficiency
of Cambridge University

לקראת התואר B.Sc של
LONDON UNIVERSITY

לקראת התואר מהנדס:
● הנדסת אלקטרוניקה ● הנדסת מכונות ● הנדסת ייצור ● הנדסת בנין בשעורי ערב במשך 4 שנים.
הסטודנטים יוכלו למבחני אחת האגודות הבריטיות הבאות:

המועמדים יסווגו לפי רמתם. בהתאם למבחני מיון. קיימות כתות ברמה תיכונית ועל-תיכונית.

בלימודי ערב, במשך 4 שנים. מתקבלים בעלי תעודת בגרות, ללא בחינות-תחרות. (Concours)

1. The Institution of Electronic & Radio Engineers
 2. The Institution of Civil Engineers
 3. The Institution of Production Engineers
 4. The Institution of Mechanical Engineers
- מתקבלים בעלי תעודת בגרות ובוגרי בתי-ספר מקצועיים. מועמדים בעלי נתונים השכלתיים בלתי מספיקים, יוכלו להתקבל לקורס הכנה של שנה אחת.

בפקולטה זו יתקבלו תלמידים ללא מבחני כניסה.

מועמדים אחרים יחויבו לעמוד במבחני כניסה במתמטיקה ופיזיקה.

קיימת אפשרות של לימוד המקצועות הבודדים הבאים, ברמות שונות: שרטיזט טכני ● הנדסה תיאורטית ● מתמטיקה ● תורת החשמל ● אלקטרוניקה ● מכניקה ● תרמודינמיקה ● הידרואוליקה
ההרשמה עד 28.9.67 בין השעות 17.00—20.00
בתל-אביב, דרך חיפה מס' 81 (בין הרחובות פנקס—ז'בוטינסקי, בנין ב"ס „תיכון חדש“). (קוי אוטובוסים: 25, 27, 28, 25) (5